

ДО БЪЛГАРСКИЯ СВЕЩЕНИК ИВАН Д., КОЙТО СЕ ОТЧАЙВА ЗАРАДИ БЕЗБОЖНИЦИТЕ

Не падайте духом, честни отче. Не от всеки облак пада мълния. Пишете, че безбожниците в България са създали свое сдружение, открито нападат Божиата вяра и хулят християнските светини. Това Ви довежда до отчаяние. Вгледайте се дълбоко в сърцето си и вижте силна ли е Вашата лична вяра. Защото отчаянието е плод на маловерие. Вярващият човек успешно воюва с него, въоръжен с непобедимото оръжие на вярата. Усамотението е пробен камък - изпитайте себе си и своята вяра в усамотение. Безбожникът, колкото и да се превъзнесе и хвали пред хората, оставайки насаме със себе си, изпада в отчаяние. А вярващият човек в усамотението усеща прилив на сили и радост. Не се страхувайте от онези, които са напуснали Христовата крепост и я нападат отвън. Всеки техен удар укрепва стените на Църквата, а тях обезсилва. Спомнете си за Павел на Балканите, сам сред езическия мрак и юдейското беснуване. Бит и гонен, той не се отчайвал. Колкото е допринесло за разпространението на християнството неговото слово, толкова са допринесли и ударите на гонителите. Онези, които уж са разрушавали, без да съзнават, са утвърждавали; които са гасили Божия огън, повече са го разпалвали. Тази тайна е неразбираема за безбожниците и те никога няма да я разберат. Те се заблуждават, мислейки, че Божието дело може да бъде разрушено със същите средства, с които може да се разруши човешкото. Божественият огън на любовта, който Христос е донесъл от небето на земята, може да бъде затъмнен само от някой още по-силен огън. А къде е този по-силен огън? Къде е любовта на безбожниците? Източникът на техните подбуди не е в Небесното, а в животинското царство. Но Христос не може да бъде победен чрез зоологията. Спомнете си за Юлиан Отстъпник, който повел война срещу Църквата от царския престол, въоръжен с всички земни оръжия. Уплашили ли са се Василий и Атанасий? Не, а са предrekli на отпадналия от Църквата цар близка и срамна гибел. „Облаче е, ще премине!“ - казва." св. Атанасий на своето паство. И наистина преминало бързо, както преминават всички облаци на безбожието, *облаци и мъгли, от буря разнася*¹ - по думите на апостол Петър.

Спомнете си още за старозагорските мъченици. Стара Загора, славата на балканското православие! Нейните мъченици са избити, но не са победени. Като победители те и днес вдъхновяват българския народ за мъжествена вяра и саможертва, докато св. Йоан от Рилската планина го препасва със сила, а светите търновски отци го благославят с Божието благословение от Христовото царство. Вие сте млад и не помните българските ужаси, които навремето потресоха сърцето и съвестта не само на православна Русия, но и на цяла Европа. Мисля обаче, че в България още има доста живи хора, които са били свидетели на тези ужаси, обагрили прекрасната българска земя с християнска кръв. А щом ненаситният османски меч не е могъл да разколебае вярата на българския народ, нима ще я разколебаят нечии празна думи? Нима ще я разколебаят обещанията за зоологически рай на онези отчаяни люде, които са се откъснали от великата душа на своя народ и са тръгнали на Запад да си купуват душа от бездушните? Купили са я, но мъртва. Нима живите ще се изплашат от мъртвите? Не, разбира се.

Българският народ може и да се вслуша в думите на тези нови учители на щастие без Бога, но накрая решително ще се отвърне от тях, ще се прилепи към Христос и заедно

с апостол Петър покаяно ще възкликне: Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи за вечен живот.

Мир Вам и радост от Господа!